

tem arguentes, quam alterius etiam effectus defectum consequi mirum esse non deberet.

Causa I.
Phæn.

CONCLUSIO X. Quâ ratione & illud accidentarium jure videri queat, quod in attritu lachrymarum æquabili, fractura non alibi citius quàm ad bullarum istarum contactum contingat; quatenus scilicet & partes exteriores ad aliquam profunditatem usque tensione sæpius memoratâ carent, & æquabilis partium pressius se complexarum motus per attritionem receptus ita commodè & efficaciter communicari sequentibus non potest, ad primam autem bullæ aliquis effractionem major partium, respectu cavitatis illius fulcro & sustentaculo carentium, tremor & concussio consequitur & consequenter etiam efficacius in partes subsequentes effunditur: prout certè experientia docet, corpora sonora cava & liberiùs pendula, uti sunt e. g. campanæ, receptum unâ parte impulsam per omnes cæteras, ac his mediantibus per aëris magna intervalla, multò efficacius transmittere, quàm solida ex eodem metallo, aut ipsa etiam cava obstaculo cuiuspiam innixa vel solâ manu prehensa. Quod autem *Dn. Redi* Experim. 20. & 21. notat, aliquando se guttulas atterendo totas consumpsisse ut non creparent, etiamsi attritio attigisset ea loca, quibus bullæ plures congregatæ fuerant, ejus rei causa dari tum poterit, ubi Phæn. XI. ac XII. rationem exposuerimus; id quod nunc facere aggredimur.

Causa II.
Phæn.

CONCLUSIO XI. Scilicet incalentes ad flammam aut super ardentem prunas lachrymæ, cum lentè permeans ipsas undiquaque calor partes rigentes tantillum emolliat atque emoveat, atque adeò exteriores cum interioribus ad eundem condensationis gradum reducat, in quo deinceps æquabiliter in aëre refrigeratæ perseverant, (tametsi enim hæc etiam exteriores, ex ambientis aëris contactu, citius quàm interiores debere frigefieri & indurari existimare quis posset, advertenda tamen hæc illa est circumstantia, quod exterius etiam priùs & consequenter magis incaluerint interioribus) extinctâ